

DZIENNIK URZĘDOWY № 9

c. i k. Komendy Obwodowej w Janowie.

Prenumerata: kwartalnie 3 Korony.

Rok 1916.

Wydany i ro-
zesłany dnia

2. Maja 1916.

1. DO LUDNOŚCI

Jeneralnego Gubernatorstwa.

Jego c. i k. Apostolska Mość, mój Najmiłociwszy Pan, raczył najłaskawiej zamianować mnie namiestnikiem Galicyi. Ustępuję przeto ze stanowiska jenerał-gubernatora.

Nie łatwo przychodzi mi opuścić ten kraj, do którego tak się przywiązałem.

Zarząd wojskowy starał się pod moim kierownictwem według możności łagodzić w tym kraju skutki wojny, wspomagać w obecnych ciężkich czasach warstwy ludności, potrzebujące pomocy, jakoteż, o ile okoliczności na to pozwalają, sprowadzić na normalne tory gospodarcze i kulturalne życie tego kraju. Dalszy ciąg tej pracy składam z całym zaufaniem w ręce swego następcy.

Wielu z pomiędzy Was popierało mnie gorliwie i ofiarnie w pracy dla dobra publicznego. Tym wszystkim dziękuję za to w imieniu własnem i ogółu.

Powagą, zdolności, i gorliwość, które przy tej wspólnej pracy u wielu obywateli kraju z radością stwierdziłem, pozwalają powziąć jak najlepsze nadzieje co do przyszłości tego kraju.

Dziękuję również całej ludności za jej prawię że bez wyjątku nienagannie zachowania się.

Żegnam Was zatem serdecznie i życzę temu krajowi błogosławieństwa Bożego; aby się pięknie rozwijał i doznał szczęśliwej przyszłości.

Lublin, 23. kwietnia 1916 r.

ERYK br. DILLER, w. r.
Jenerał Major.

2. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 24. lutego 1916, o służbie pocztowej i telegraficznej.

Mocą uprawień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

A. Organizacja.

§ 1.

Najwyższą władzą w sprawach pocztowych i telegraficznych w obszarze okupowanym jest Naczelną Komenda armii.

§ 2.

Dla zarządów spraw pocztowych i telegraficznych ustanowioną jest w siedzibie jeneralnego gubernatora c. i k. Etapowa Dyrekcyja poczt i telegrafów.

§ 3.

Dla wykonywania służby pocztowej i telegraficznej w obszarze okupowanym urządza się w miarę potrzeby c. i k. etapowe urzędy pocztowe i telegraficzne (etapowe urzędy pocztowe), podlegające etapowej Dyrekcyi poczt i telegrafów.

§ 4.

Etapowe urzędy pocztowe i telegraficzne w obszarze okupowanym działają:

1. jako poczty polowe w zakresie przewidzianym wedle postanowień instrukcji służbowej E—47;
2. jako zakłady pocztowe dla ruchu prywatnego ludności stosownie do postanowień wyłuszczonej niżej pod B. i C.

Otwarcie każdego etapowego urzędu pocztowego i telegraficznego (etapowego urzędu pocztowego) dla ruchu prywatnego ogłaszane będzie w drodze rozporządzeń, w których wymieni się równocześnie rodzaj przedmiotów dopuszczonych do przewozu pocztą.

W zasadzie wszystkie owe urzędy pocztowe, które w nazwie urzędowej oznaczone będą nie liczbą porządkową, lecz wedle brzmienia miejsca ich siedziby, są otwarte dla ruchu prywatnego.

§ 5.

Ruch pocztowy i telegraficzny obejmuje przesyłkę dopuszczonych przedmiotów w obrębie obszaru okupowanego, we wzajemnym obrocie Monarchii austriacko-węgierskiej, jako też w obrocie z okupowanym obszarem Serbii.

Od wypadku do wypadku będzie się też ogłaszać, czy i pod jakimi warunkami podjęty jest ruch pocztowy i telegraficzny w stosunku z państwami sprzymierzonymi i neutralnymi.

§ 6.

Cały ruch pocztowy i telegraficzny pozostaje pod dozorem wojskowym, który sprawują upoważnieni do tego oficerowie (wojskowi urzędnicy).

§ 7.

Naczelna Komenda armii zastrzega sobie prawo wstrzymania prywatnego ruchu pocztowego i telegraficznego ze względów wojskowych stale lub chwilowo już to w poszczególnych urzędach pocztowych i telegraficznych już też w całym okręgu administracyjnym, a to odnośnie do poszczególnych, lub też wszystkich gałęzi służby.

§ 8.

O ile nie będą wydane odmienne postanowienia, będą miały analogiczne zastosowanie przepisy obowiązujące dla austriacko-węgierskiej służby pocztowej i telegraficznej w Bośni i Hercegowinie.

B. Ruch pocztowy.

§ 9.

Z zastrzeżeniem zarządzeń wymienionych w § 7 przyjmują urzędy pocztowe w okupowanym obszarze:

1. karty korespondencyjne,
2. otwarte listy,
3. druki (gazety),
4. próbki towarowe,
5. przekazy pocztowe,
6. wkładki i czek Pocztovej Kasy oszczędności,
7. otwarte listy wartościowe; te ostatnie, o ile pochodzą od prywatnych nadawców, mogą zawierać jedynie papiery wartościowe i dokumenty, które na dowód, iż nie są podejrzane, winny być zaopatrzone w odcisk stempla jednej z Komend wojskowych. Dołączanie natomiast jakichkolwiek pisemnych zawiadomień lub gotówki nie jest dozwolone.
8. pakiety w miarę szczególnych postanowień.

§ 10.

Z obszarów pocztowych austriackich, węgierskich i bośniacko-hercegowińskich jako też z ziem obsadzonych przez c. i k. wojska można przysyłać pocztą do obszaru okupowanego:

1. karty korespondencyjne,
2. otwarte i zamknięte listy,
3. druki (gazety),
4. próbki towarowe,
5. przekazy pocztowe,
6. listy wartościowe,
7. pakiety bez podanej wartości wagi do 5 kg.

§ 11.

Kwestya, o ile listy poleczone, listy wartościowe z gotówką, pakiety wartościowe, dalej pakiety zapowiętkiem albo o wyższej wadze są dopuszczone, będzie uregulowaną szczególnymi zarządzeniami.

§ 12.

Oplata pocztowa wynosi:

1. za karty korespondencyjne 5 halerzy,

2. za listy wagi do 20 gr: 10 halerzy — ponad 20 do 250 gr: 20 halerzy opłata za listy polecone 25 halerzy prócz zwykłej należyłości wedle wagi,

3. za druki wagi do 50 gr: 3 halerze — ponad 50 do 100 gr: 5 halerzy — ponad 100 do 250 gr: 10 halerzy — ponad 250 do 500 gr: 20 halerzy — ponad 500 do 1000 gr: 50 hal.

Przedsiębiorstwom gazetowym może na ich prośbę zarząd pocztowy kraju nadania udzielić zezwolenia na przesyłanie dzienników za opłatą niższej należyłości gazetowej.

4. Za próbki towarowe wagi do 250 gr: 10 halerzy — ponad 250 do 350 gr: 20 halerzy.

5. za przekazy pocztowe: 10 halerzy za każdego 50 koron,

6. za listy wartościowe:

a) należyłość z tytułu wagi: 48 halerzy.

b) z tytułu podanej wartości: do 100 kor.: 6 halerzy — ponad 100 do 600 koron: 12 halerzy — za każdego dalszych 300 koron: 6 halerzy,

7. za pakiety wagi najwyżej: do 5 kg,

a) należyłość z tytułu wagi: 60 halerzy,

b) z tytułu podanej wartości jak za listy wartościowe.

§ 13.

Powyższe należyłości obowiązują aż do odmiennego zarządzenia na czas trwania stanu wojennego,

§ 14.

Wszelkie przesyłki podlegają przymusowi opłaty. Przesyłki nieopłacone wcale lub niedostatecznie opłacone nie będą przyjmowane ani dalej wysyłane, lecz będzie się je zwracać do miejsca nadania.

§ 15.

Opłatę pocztową za podlegające tej opłacie przesyłki pocztowe nadane w okupowanym obszarze, uiszcza się zapomocą pocztowych znaczków wartościowych.

§ 16.

Przy wszystkich przesyłkach pocztowych zakazane jest używanie mowy lub pisma utrudniających nadzór (pismo tajne, skrócone i t. d.).

Co do używania cyrylicy w obrocie pocztowym miarodajne są ogólne przepisy o jej dopuszczeniu w publicznym ruchu. Doniesienia o stosunkach wojskowych jakiegokolwiek rodzaju są wzbronione. Przesyłki pocztowe, zawierające podobne zawiadomienia będzie się konfiskować, nadawcę zaś pociągnie się w każdym razie do odpowiedzialności w drodze karnej.

§ 17.

O tem, czy i w jakich rozmiarach odbywać się będzie doręczanie i awizowanie przesyłek przez pocztę, postanowią osobne zarządzenia władzy administracyjnej.

O ile niema zaprowadzonego doręczania i awizowania przez pocztę, winien adresat sam podejmować przesyłki w urzędzie pocztowym.

Które gminy mają wysyłać regularnie posłańców do urzędów pocztowych w celu nadawania wysyłanych i odbierania nadchodzących przesyłek mieszkańców, o tem postanowią Komendy obwodowe.

C. Ruch telegraficzny.

§ 18.

Telegramy państwowe nadawane w etapowych urzędach pocztowych i telegraficznych do armii w polu lub do miejscowości na obszarze ziem okupowanych jako też w obrębie Monarchii austriacko-węgierskiej i Bośni i Hercegowiny — są wolne od opłaty. Telegramy państwowe nadawane do zagranicy należy przyjmować za należyłością kredytowaną.

§ 19.

Telegramy prywatne mogą być nadawane i doręczane wyłącznie tylko w mowie jawnej. Mają być ułożone w języku niemieckim, polskim lub węgierskim. Doniesienia o stosunkach wojskowych są zabronione.

§ 20.

Dopuszczalne jest:

1. wycofanie telegramów,
2. nadawanie telegramów pilnych,
3. uiszczanie przy nadawaniu także należyłości na odpowiedź,
4. żądanie powtórzenia telegramu,
5. nadawanie telegramów o kilku adresach,

6. żądanie zawiadomienia o otrzymaniu telegramu,

7. żądanie wysłania telegramu dalej w ślad za adresatem,

8. żądanie wysłania telegramu dalej pocztą,

9. żądanie potwierdzenia nadania telegramu.

§ 21.

Należytość telegraficzna wynosi w obrębie wszystkich obszarów wymienionych w § 5, ustęp 1: za każde słowo 6 halerzy, najmniej jednak 60 halerzy za 1 telegram.

Z tytułu szczególnych zleceń nadawcy, wyszczególnionych § 20 należy uiścić:

1. w razie wycofania telegramu,

a) którego jeszcze nie odtelegrafowano: 25 halerzy, reszta już opłaconej należytości zwraca się nadawcy,

b) który już odtelegrafowano—należytość zaopłaconą telegraficzną notatkę służbową.

2. przy nadaniu pilnych telegramów—potrójną należytość za telegram,

3. przy opłacie telegraficznej odpowiedzi—należytość za telegram z odpowiedzią,

4. w razie żądania powtórzenia—czwartą część należytości za ten sam telegram,

5. w razie podania większej ilości adresów—po 50 halerzy za każdy odpis, zawierający powyżej 100 słów, przy odpisach zaś liczących ponad tę ilość słów należy opłacić za każdą dalszą setkę słów każdego odpisu względnie jej część 50 halerzy,

6. jeśli nadawca żąda:

a) zawiadomienia telegraficznego o otrzymaniu telegramu 60 halerzy, jeżeli zaś chodzi o pilne telegraficzne zawiadomienie go: 90 halerzy,

b) zawiadomienia pisemnego przesłanego pocztą: 35 halerzy,

7. w razie żądania dalszej wysyłki telegramu: należytość telegraficzną za przesłanie telegramu pod nowym adresem,

8. za dalszą wysyłkę telegramu pocztą nie płaci się nic,

9. za wystawienie potwierdzenia nadania telegramu 10 halerzy.

§ 22.

Należytości telegraficzne winien z reguły opłacić z góry nadawca.

Od adresata pobiera się tylko należytości:

a) w razie złączenia lub zmiany wyrazów wbrew duchowi języka.

b) z tytułu wynagrodzenia posłańca (§ 23),

§ 23.

Telegramy do adresatów w siedzibie etapowego urzędu pocztowego i telegraficznego doręcza się za pobraniem odpowiedniej należytości za doręczenie. Poza siedzibą tego urzędu (w zamiejscowym okręgu doręczeń) doręcza się telegramy o ile możności przez posłańca, którego wynagrodzić jest obowiązany adresat a to wedle osobnej, w tym celu ustalonej taryfy.

D. Wejście w życie niniejszych przepisów.

§ 24.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1. marca 1916.

Z dniem tym przestaje obowiązywać rozporządzenie Naczelnego Wodza armii o służbie pocztowej i telegraficznej z dnia 7. marca 1915.

3. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916,

dotyczące robót przy uprawie pól i żniwach.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Przymus gospodarstwa rolnego.

Kto rozporządza gruntem rolnym, winien ten grunt należycie uprawić i badać o racjonalne użytkowanie zbioru.

Artykuł II.

Komisye gospodarskie.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla rychłego i celowego zabezpieczenia robót polnych ustanawia się komisye gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1. stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże;

2. dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnymi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;

3. zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub nie zagospodarowanych.

Urząd członka komisji gospodarskiej jest honorowym i nie można się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisji.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisję gospodarską. Komendant obwo-
du może połączyć kilka gmin w obszar jednej komisji.

Każda komisja składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwo-
du mianuje członków komisji, a na ich wniosek, przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisja natychmiast donieść Komendantowi obwo-
du, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwo-
du nadzoruje czynność komisji gospodarskich, może rozwiązać komisję, które nie dopełniają swych obowiązków, składać z urzędu członków komisji i zastępować ich innymi. Przeciw takim zarządzeniom Komendanta obwo-
du niema odwołania.

§ 3.

Uchwały.

Komisję gospodarską zwołuj przewodniczący w miarę potrzeby; do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy

członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osiągnie, lub w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przedkłada się Komendantowi obwo-
du.

Jeżeli nie można zwołać komisji na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem komisji na następnem posiedzeniu.

Artykuł III.

Gospodarstwo rolne.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przede wszystkim pokryć dobrowolną pomocą.

O ile to nie jest możliwem, winna komisja gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisji gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1. duszpasterze, lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych.

2. osoby, które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych o które chodzi.

3. samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotami tego samego rodzaju;

4. posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw oraz ich pomocnicy, o ile są niezbędni do utrzymania w ruchu przedsiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisja gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danem przedsiębiorstwie gospodarskiem i może zarządzić, aby użyczono tychże innemu przedsiębiorstwu w tej samej gminie, które potrzebuje ich pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnymi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić, aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociągowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne.

Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza także wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możliwości na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkownicy rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym) w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także gminy lub inne korporacje. Większe obszary, których w ten sposób nie można użytkować, bierze Komenda obwodowa w zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojskowego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszystkie wydatki połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nieuprawione jeszcze 15. kwietnia 1915, jeżeli nie zabezpieczono ich racjonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy w miarę postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 8) winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia aż do przyszłorocznych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie zato przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się—o ile wydatność gruntu starczy—także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza; ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach, wynikających z przepisów tego paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisji gospodarskiej; przeciw takim rozstrzygnięciom niema odwołania.

Artykuł IV.

Postanowienie wykonawcze i końcowe.

§ 10.

Sprawozdania z działalności komisji.

Każda komisya gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10. czerwca tabelaryczne zestawienia zużytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1. i 15. każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Jenerał-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1 obowiązków co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawionych lub niedostatecznie uprawionych, i plonów z nich. Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodnioną, będzie nadto, stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub areszt do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, tudzież zaniechanie obowiązków członka komisji gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do trzech miesięcy.

Osobom, pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyczyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4—6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

4. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 23. kwietnia 1916.

Zaprowadzenie czasu letniego w roku 1916.

Mocą uprawnień Najwyższej Władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Na czas od 1. maja do 30. września 1916, zaprowadza się specjalną rachubę czasu (czas letni).

Stosownie do tego rozporządzenia dzień 1. maja rozpocznie się 30. kwietnia o 11 godzinie po południu według dotychczasowej rachuby czasu, dzień 30. września zaś zakończy się o godzinie 1 po popołnocy według nowej rachuby.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Należy przeto w myśl powyższego rozporządzenia wszystkie publiczne zegary, ile możliwości jeszcze w nocy z dnia 30. kwietnia na 1. maja, posunąć przy uwzględnieniu dotychczasowego czasu miejscowego lub też kolejowego o jedną godzinę naprzód i utrzymać ten stan do końca września.

Równocześnie zwraca się uwagę, że nowej rachuby czasu należy się także trzymać przy terminach rozpraw, wyznaczanych przez Komendy, następnie przy obliczaniu okresów czasu, wreszcie przy ustalaniu godzin kolejowych i pocztowych.

Uprasza się duchowieństwo, aby powyższe rozporządzenie z ambony, naczelnikom gmin zaś poleca aby je w sposób w miejscu praktykowany podali do jak najszerszej wiadomości ogółu.

5. Wypłata kwitów rekwizycyjnych właścicieli dóbr.

Odnosnie do Rozporządzenia c. i k. generalnej Gubernii wojskowej z 24. marca 1916 F. Nr. 17582 ogłasza się, co następuje:

Z uwagi na wiosenną uprawę pól zezwoliła Naczelną Komenda Armii na wypłatę kwitów rekwizycyjnych, których wartość przewyższa 500 koron, za pośrednictwem centralnego Komitetu ratunkowego, wojsk. Gen. Gubernatorstwa i pod warunkiem przekazania pewnej części odszkodowania w charakterze pożyczki na roboty wiosenne, dla potrzebujących właścicieli dóbr.

Ażeby zabezpieczyć Zarząd wojskowy od regresu, winni posiadacze kwitów rekwizycyjnych cedować je dobrowolnie na rzecz komitetu ratunkowego z tym wyraźnym warunkiem, że przez wypłatę kwitu rekwizycyjnego przez Zarząd wojsk. gasną wszelkie prawa byłych posiadaczy i że pretensje z tych kwitów zostały zaspokojone.

Za legalność wypłaconych kwitów ręczą solidarnie byli posiadacze i Komitet ratunkowy. Posiadacze wypłaconych kwitów mają w formie prawnej zezwolić Komitetowi ratunkowemu na udzielanie z odszkodowania 6 miesięcznych zwrotnych pożyczek dla właścicieli, którym brak środków pieniężnych na uprawę wiosenną.

Tym pożyczkom wraz z procentami przysługuje ustawowe pierwszeństwo zastawu przed wszelkimi innymi tabularnymi ciężarami z wyjątkiem publicznych podatków i danin. Zwypłatą odszkodowania za kwity do rąk Komitetu ratunkowego gasną wszelkie zobowiązania Zarządu wojskowego.

Za udzielone pożyczki na uprawę roli odpowiadają solidarnie tylko Komitet ratunkowy i biorący pożyczkę.

Zezwolenia na wypłatę kwitów w powyższy sposób udziela wojsk. Generał-Gubernatorstwo, w którym to celu kwity rekwizycyjne przedłożyć należy Komendzie obwodowej najpóźniej do 10. maja 1916 r.

Posiadacze tych kwitów winni w Komendzie w obecności dwóch członków pow. Komitetu ratunkowego podpisać następującą cesyę:

Ceduje ten kwit rekwizycyjny dobrowolnie na rzecz centralnego Komitetu ratunkowego i oświadczam wyraźnie, że przez wypłatę tegoż kwitu przez wojsk. Zarząd do rąk centralnego Komitetu gasną wszelkie moje prawa z posiadania kwitu, wynikające i uważam moją pretensyę z tego kwitu do Zarządu wojsk. za zaspokojoną.

Zauważa się przytem, że tylko zupełnie formalne kwity wojsk austr.-węgierskie mogą być wypłacone.

Kwity za konie i wozy mogą być tylko w wypadkach na szczególnie uwzględnienie zasługujących do wypłaty przedstawiane, kopii kwitów zaś i protokołów oszacowań wogóle nie należy do wypłaty przedkładać.

6. Unormowanie obrotu towarowego.

Celem dokładnego zorientowania się w przepisach odnoszących się do obrotu towarowego z obszaru okupowanego do monarchii oraz obrotu między pojedynczymi obwodami i wewnątrz każdego obwodu, ogłasza się dla pouczenia ludności, co następuje:

Wywóz z obszaru okupowanego jest co do następujących towarów:

Bobiku, bydła rogatego, buraków wszelkiego rodzaju i wytworów z tychże, cukru buraczanego, drobiu wszelkiego rodzaju, drzewa

(budulcowego, opałowego i użytkowego), dziczyzny, esparsety, fasoli, futer surowych i wyprawionych, fosfatów, grochu, grysiku, gałganów wszelkiego rodzaju, hreczki, jęczmienia, jaj, kwasów tłuszczowych, krup, kaszki, kalisoli, kartofli wszelkiego rodzaju i wytworów z tychże, koniczyny, kolofonium, kukurydzy, koni, kóz, łubinu, łożu, mazi, materiałów do garbowania i wyciągów z nich, makuchów lnianych i rzepaczanych, mąki i produktów młynarskich, melasy, mleka i wytworów mleczarskich, nasienia traw, lnu, rzepaku, buraków, konopi, maku, nawozu sztucznego, nierogacizny, owsa, owoców strączkowych, odpadków z kości, oleju i oliwy, odpadków z fabrykacji oleju, oleju z mazi, owiec, piwa, podpiwka, pośladu, prosa, pszenicy, ryb świeżych, i konserwowanych, rogów i wytworów z tychże, soli nawozowej, środków nawozowych z azotu, szmat, sieczki, skóry, (surowej i wyprawianej), siana, środków paszy treściwej, skóry wszelkiego rodzaju z wyjątkiem skóry galanteryjnej, słodu i wytworów ze słodu, tudzież zarodków ze słodu, seradeli, słoniny, słomy i soczewicy, tłuszczu, tłuszczu z kości, tłuszczu do jedzenia, terpentyny, włosów końskich, wełny owczej, wyki, zboże wszelkiego rodzaju, żywicy i żyta.

Do wywozu tych artykułów z obszaru okupowanego do Monarchii uprawnione są tylko osoby posiadające certyfikat wywozowy. Certyfikaty wystawia wyłącznie c. i k. Zarząd obrotu towarowego (k. u. k. Waren-Verkehrs-Zentrale) w Krakowie ul. Długa 1. (zał. 1). Prośby o wywóz tych towarów należy zwracać wprost do c. i k. Zarządu obrotu towarowego.

Certyfikaty wywozowe muszą być zaopatrzone ponadto w pieczęć i wizum c. i k. Komendy obw., poczem dopiero wolno w obszarze obwodu towar zakupić. Do skutecznienia wywozu koleją żelazną potrzeba jeszcze zezwolenia na załadowanie, które właściwa c. i k. Komenda obw. uwidoczni na liście frachtowym, do którego certyfikat wywozowy należy dołączyć. Jeżeli równocześnie z listem frachtowym nie nadejdzie certyfikat wywozowy, lub jeżeli miejsce nadania uwidocznione w liście frachtowym, nie zgadza się z certyfikatem, przesyłka będzie zatrzymana.

Z artykułów wyżej wymienionych niektóre podlegają monopolowi, jak: zboże (pszenica, poślad, żyto wszelkiego rodzaju, jęczmień, owies, kukurydza, hreczka), mąka i wytwory młynarskie, siemię lniane, rzepak. Zakupno i

wywóz tych towarów może nastąpić jedynie za pośrednictwem organów administracji wojskowej.

Inne towary znowu są zajęte. Do nich należą:

Szlachetne wytwory ziemniaczane z wyjątkiem spirytusu, sód i wszelkiego rodzaju wytwory ze słodu, zarodki słodowe, artykuły paszy treściwej, ziarna i produkta oleju wszelkiego rodzaju, makuchy rzepaczane i lniane, tudzież inne stałe odpadki po fabrykacji tłustych olejów, także mielone; cukier burakowy z produkcji okupowanego obszaru, melasa, nasienie rzepaku i buraków, siemię lniane i konopne, nasienie maku, nasiona wszelkich traw, łąciny chmielowe; siano, koniczyna, słoma i siczka; len, przędze wszelkiego rodzaju, juta, konopie i odpadki z tychże, stare odpadki powroźnicze, pasy skurzane; płachty z konopi; skóra wszelkiego rodzaju z wyjątkiem skór galanteryjnych; materiały do garbowania i wyciągi z nich; żywica i kolofonium, terpentyna i olej terpentynowy; surowe i wyprawiane futra i skóry; włosy z bydła rogatego, i koni z wyjątkiem włosów z grzywy i ogona; wełna owcza i wełna przepocona, bielizna ręczna i fabryczna, wełna skórna, garbarska, wełna ze zdechłych owiec i kuśnierska; szmaty wszelkiego rodzaju (gałgany, odpadki sukna i wełny) i drzewo na osady strzelb; maź z węgla kamiennego, tudzież wszelki ciężki i lekki tłuszcz z mazi węgla kamiennego; asbest surowy; worki z juty i worki wszelkiego rodzaju; materiały surowe przeznaczone do wyrobu amunicji (saletra, kwas saletrzan, kwas siarczan, Oleum t. j. nad 100%, kwas siarczan, aceton, alkohol, gliceryna, odstan wapna, obręcze automobilowe, surowy kauczuk, guma stara i kauczuk wszelkiego rodzaju.

Zakupno i wywóz tych towarów dozwolone jest jedynie organom administracji wojskowej i osobom przez administrację wojskową wyraźnie do tego upoważnionym, przyczem certyfikaty wywozowe wystawione przez c. i k. Zarząd obrotu towarowego w Krakowie, należy uważać jako wystarczające legitymacje.

Zajętą skórą, wyprawioną całkowicie lub też tylko w połowie, dysponuje wyłącznie Zarząd odbioru skóry (Lederübernahmsstelle) w Radomiu.

II. Obrót towarów między pojedynczemi obwodami t. j. z obwodu miechowskiego do innego obwodu (t. zn. przewóz) (Überfuhr)

i zakupno wewnątrz tutejszego obwodu został w następujący sposób uregulowany:

Co do towarów monopolowych i zajętych obowiązują te same postanowienia, które odnoszą się do wywozu z okupowanego obszaru (pod I.) A. to zn. że mogą je zakupywać, względnie przewozić do innych obwodów wyłącznie organy administracji wojskowej lub osoby wyraźnie przez administrację wojskową upoważnione.

Towary, co do których obrót jest ograniczony, a mianowicie:

Kartofle i buraki wszelkiego rodzaju, oraz wytwory z tychże; bydło rogate, nierogaczna, owce konie, kozy; drób wszelkiego rodzaju, mięso świeże i preparowane; dziczyzna; świeże i konserwowane ryby; jaja; mleko i produkty mleczarskie; słonina, tłuszcz jadalny, roślinny i zwierzęcy z włączeniem surowego łożu i końskiego—można tylko zakupywać na zasadzie zezwolenia na zakupno wystawionego przez tę Komendę obwodową, w której obrębie zakupno ma miejsce (zał. 2). Osoby pochodzące z innych obwodów mają więc wystarać się o zezwolenie w tej Komendzie obwodowej, w obszarze w której pragną towar zakupić, a obowiązane są ponadto przedłożyć pismo polecające ze strony Komendy obwodowej, której ludność ma być zaopatrzoną. W odnośnym piśmie polecającem ma być zamieszczona wyraźnie uwaga, że zakupujący jest zawodowym handlarzem i że uiścił podatek patentowy. To zezwolenie na zakupno jest równocześnie zezwoleniem na załadowanie przy przewozie koleją, względnie cedułką transportową przy transporcie kołowym.

Nawet, jeżeli towar znajduje się już we własnym posiadaniu transportującego, potrzeba zezwolenia na załadowanie, względnie na transport kołowy.

Postanowienia co do uzyskania zezwolenia na zakupno, względnie na załadowanie lub transport odnoszą się także i do tych towarów, które się przywozi do tutejszego obwodu na podstawie certyfikatu Urzędu wywiadowczego w Krakowie. Należą do tych towarów przede wszystkim cukier, mydło, nafta, świece, soda, kawa, herbata, sól kakao, czekolada i t. p.

III. Wewnątrz obwodu obrót towarowy z wyjątkiem towarów monopolowych i zajętych nie podlega ograniczeniu. By jednak uniknąć

nieporozumień i kolizyi z organami urzędowymi, jest wskazaniem i w tym wypadku zaopatrzyć się w zezwolenie zakupna, względnie transportu i załadowania.

Przekroczenia niniejszych przepisów karane będą w myśl rozporządzenia N. W. A. z 15. grudnia 1915, Nr. 47.

Zprostowanie: P. II. zamiast z obw. miechowskiego z obw. janowskiego.

M. G. G. Präs. Nr. 1400/16.

7. Zarządzenia przeciw podbiciu cen.

Miarodajne ceny targowe na czas od 1. do 31. maja b. r. są uwidocznione w dodatku do dzisiejszego numeru Dziennika urzędowego.

8. Wyrób skór.

I.

Od chwili wejścia w życie niniejszego obwieszczenia nie jest już więcej dozwolone mineralne garbowanie niżej wymienionych gatunków skór surowych:

1) Skór z cieląt — (także z wyporków i bukaczów) — które kwaszone po oczyszczeniu z soli ważą więcej niż:

a) wraz z krótkimi łapami i głową (mit Kurzfuss u. Kopf) 4 kg.;

b) wraz z krótkimi łapami bez głowy (mit Kurzfuss ohne Kopf) 3½ kg.

Przy skórach cielęcych z długimi łapami, chrząstką ogonową albo mięsem głowiem, podwyższa się niniejsze ograniczenie wagi o 20 kg. a to dla każdego z tych sposobów wyrobu.

Dla suszonych skór cielęcych wymienione ograniczenia wagi zmniejsza się o połowę.

3) Skór krowich, wołowych oraz buhajów.

4. Skór końskich.

II.

Celem wykończenia skóry garbowanej zapomocą mineralnych środków z wymienionych pod I. skór surowych, o ile takowa w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się w robocie lub wykończeniu, udziela się terminu do 15. maja 1916 r. Po tym

dniu nie wolno już więcej przedsiębrać robót, służących choćby tylko do wykończenia takiej skóry.

III.

Wyrabianie pasów skórzanych do maszyn dozwolone jest od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tylko za zezwoleniem Wojsk. Jenerał-Gubernatorstwa.

IV.

Skóry końskie wolno i nadal przerabiać tylko na skóry brandsolowe sposobem dębowym, a mianowicie w całości lub połowach.

V.

Czarnej skóry wierzchniej, garbowanej na sposób dębowy lub też dębowo-mineralny wyrabiać więcej nie wolno.

To postanowienie nie odnosi się do skóry wierzchniej, którą się wyrabia ze skór cielęcych (z wyporków i bukaczów) o ile ciężar skór nie przekracza granic oznaczonych pod I. (pkt. 1).

VI.

Zabrania się wyrobu skóry na podeszwy ze skór krowich, wołowych, buhajowych, moczonych, do garbowania przygotowanych, z których część mięsna (szpalt czyli warstwa wewnętrzna) zupełnie lub częściowo odcięta została, nie wolno również sprzedawać tak wyprawionych skór.

VII.

Rozcinanie skóry wyprawionej całkowicie lub do połowy jakiegokolwiek rodzaju ze skór krowich, końskich i cielęcych przed wydaniem takowej przez c. i k. stację odbiorczą skóry, jest zabronione.

VIII.

Wszelkie przekroczenia postanowień niniejszego obwieszczenia i przeciwdziałania takowym, karane będą przez c. i k. Komendę obwodową aresztem do 6 miesięcy albo grzywną do 5.000 koron.

Ponadto zarządzone zostanie zamknięcie zakładów przemysłowych powyższe postanowienia naruszających.

IX.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

9. Użycie broni przez organa straży pogranicznej.

Jeden z mieszkańców kraju okupowanego nie usłuchał w pewnym miejscu na granicy rozkazu żandarma do zatrzymania się i został skutkiem tego tak ciężko postrzelony że z rany umarł.

Wzywa się Księży, Proboszczów i Wójtów, aby wypadek ten podali do publicznej wiadomości. Celem zapobieżenia podobnym wypadkom na przyszłość, należy ludność pouczyć, że organom straży pogranicznej trzeba być posłusznym, gdyż mają one prawo zrobić użytek z broni, jeśli się nie uczyni zadość ich wezwaniu.

10. Szczepienie główne w roku 1916.

Przedkładanie wykazów.

Wykazy osób, które się mają poddać szczepieniu (Dziennik urzędowy Nr. 7) muszą być według gmin i miejscowości z podaniem wieku i liczby domu tych osób najdalej do 10. maja b. r. przedłożone c. i k. Komendzie obwodowej za pośrednictwem posterunku żandarmeryi. Za dotrzymanie terminu i dokładność wykazów, są wójtowie i Komendanci posterunków żandarmeryi osobiście odpowiedzialni. Przeciwno wójtom, którzy do tego terminu wykazów nie przedłożą, zostanie wdrożone postępowanie karne.

11. Prace asanacyjne.

Obecna pora roku, jest wyjątkowo odpowiednia do przeprowadzenia prac asanacyjnych, które Komenda obwodowa wielokrotnie przeprowadzić poleciła. Zarządy gminne mają obowiązek starać się by: 1) w każdym domu znajdowały się wychodki, względnie doły (latryny) urządzone według wskazówek zawartych w cyrkularzu c. i k. Komendy obwodowej z 19. września 1915, Nr. XVIII., 2) by publiczne, a o ile możliwości i prywatne studnie były ubezpieczone przed zanieczyszczeniem; studnia winna być opatrzona nieprzepuszczalnym przynajmniej 40 cm. wysokiem ponad poziom wzniesieniem z kamienia lub z nieprzepuszczalnych belek i pompą.

Szyb studzienny musi być nakryty bądźto

płytami kamiennymi lub też nieprzepuszczalnymi deskami; ponadto należy studnie zaopatrzyć rurą wentylacyjną 1 metr wysoką a 10 cm. w przekroju. Nie wolno naczyniami domowymi czerpać wody z wiadra jak również ze studni, ponieważ w ten sposób studnia łatwo może być zakażona i stać się wspólnym źródłem zakażenia dla całego otoczenia. Pojenie bydła u publicznych studzien jest zabronione. 3) Sadržawki, powstałe przez gromadzenie się wody deszczowej na miejscach publicznych i w najbliższym sąsiedztwie miejscowości, należy wypełnić kamieniami i szutrem. 4) W gminach i miejscowościach należy wzdłuż drogi porobić rowy dla wolnego odpływu wody deszczowej z miejsc publicznych i dróg i starać się o ich należyte utrzymanie.

Wójtowie mają niezwłocznie rozpocząć te roboty asanacyjne, a odnośne posterunki żandarmeryi będą im służyły radą

12. O pladze much i o jej zwalczaniu.

Z cieplejszą porą roku zjawiają się różne owady, a przedewszystkiem muchy i komary, które odgrywają bardzo ważną rolę w przenoszeniu chorób zakaźnych (cholera, czerwonka, tyfus brzuszny, a ostatnie przy malarii). Przenoszenie tych chorób na zdrowych ludzi odbywa się w ten sposób, że owady te szukając pożywienia na ludzkich i zwierzęcych wydalinach (mocz stolec), odpadkach, na gnijącej padlinie, przenoszą zarazki na nogach, skrzydłach i innych częściach ciała i składają na potrawach; spożycie środków spożywczych w ten sposób zakażonych, powoduje u człowieka jedną z wyżej wymienionych chorób zakaźnych. Dlatego jest rzeczą konieczną, zapobiegać z jednej strony rozmnażaniu się much i zetknięciu się ich z zakażonym materiałem, a z drugiej przeszkodzić dostawaniu się owadów do mieszkań. Przedewszystkiem więc nie powinny odpadki wolno leżeć. Na każdym podwórzu należy postawić pakę z nakrywą, do której mają wszyscy mieszkańcy wysypać śmiecie i stałe odpadki domowe; zawartość paki powinno się w miarę potrzeby na oznaczonym miejscu poza miejscowością składać i mieszać z wapnem, zakładając kompost. Doły kloaczne i wychodki należy szczelnie zakrywać, siedzenia w wychodkach opatrzyć przykrywkami.

Wydaliny chorych zakaźnych muszą być pewnie zdezynfekcyonowane zapomocą mleka wapiennego, lub wapna palonego nim się je do dołu kloacznego wyleje, (p. Dziennik urzędowy Nr. 7. art. 7. 1915). Dostawaniu się much do mieszkania można zapobiedz przez wstawki organtynowe do okien; owady które już weszły, należy mechanicznie zabijać, lub chwytac do odpowiednich szklanek na owady, lub na papier, co szczególnie w publicznych lokalach, (szynkach, piekarniach, sklepach spożywczych, jatkach) powinno mieć miejsce. Ze zwalczaniem plagi much powinno się rozpocząć z pojawieniem się pierwszych egzemplarzy, ponieważ w ten sposób można ograniczyć rozmnożenie się much, a temsamem i zmniejszyć, niebezpieczeństwo przeniesienia chorób zakaźnych na ludzi.

13. Stan chorób zakaźnych w miesiącu kwietniu 1916.

Dur brzuszny.

Gm. Annapol	miejsc. Annapol	. 1
„ Brzozówka	„ Brzozówka	. 16
„ „	„ Wierzchowiska	. 1
„ Chrzanów	„ Chrzanów	. 15 (4)
„ „	„ Łada	. 11 (3)
„ Gościeradów	„ Szczecin	. 6
„ Janów	„ miasto	. 67 (5)
„ Kawęczyn	„ Godziszów	. 3
„ „	„ Łązek	. 3
„ Kraśnik	„ miasto	. 42 (3)
„ Polichna	„ Błazek	. 5
„ Urzędów	„ Bęczyn	. 4
„ „	„ Boby Kol.	. 2
„ „	„ Kozarów	. 4
„ „	„ Urzędów	. 8 (2)
„ „	„ Wierzbice	. 1
„ Zaklików	„ Łysaków	. 1
„ „	„ Zaklików	. 2
„ „	„ Zdziechowice	. 1

Dur plamisty.

Gm. Janów	miejsc. miasto	. 2 (1)
„ Kawęczyn	„ Godziszów	. 1

O s p a.

Gm. Brzozówka	miejsc. Brzozówka	. 11 (1)
„ Janów	„ miasto	. 2 (1)
„ Kawęczyn	„ Godziszów	. 3
„ „	„ Krzemień	. 1
„ „	„ Wólka	. 1

Gm. Kraśnik	miejsc. miasto	. 3 (1)
„ Modliborzyce	„ Modliborzyce	. 3
„ Trzydnik	„ Rrzeczyca Ks.	. 1
„ Wilkołaz	„ Wilkołaz	. 1
„ Zakrzówek	„ Zakrzówek	. 7 (1)

P ł o n i c a.

Gm. Modliborzyce	miejsc. Modliborzyce	. 1
------------------	----------------------	-----

B ł o n i c a (dyfterya).

Gm. Annapol	miejsc. Anielin kol.	. 1 (1)
„ Modliborzyce	„ Modliborzyce	. 1
„ Wilkołaz	„ Kłodnica	. 1
„ Wilkołaz	„ Wilkołaz	. 2

Egipskie zapalenie spojówek.

Gm. Janów	miejsc. miasto	. 2
-----------	----------------	-----

(Uwaga: Liczby objęte nawiasem oznaczają przypadki śmiertelne).

14. Podwody dla nauczycieli.

Ze strony wielu zarządów szkół wpłynęły zażalenia do tutejszej c. i k. Komendy obwodowej, że gminy wzbraniają się dostarczyć nauczycielom potrzebnych podwód; również żalą się gminy, że nauczyciele za często żądają podwód.

Z tego powodu c. i k. Komenda obwodowa wydaje następujące zarządzenie:

Ponieważ nauczyciele(ki) muszą się każdego miesiąca jawić w Janowie, by nie tylko podjąć swoje pobory służbowe w kasie c. i k. Komendy obwodowej, lecz również, by zasięgnąć rad i wskazówek u c. i k. inspektora szkolnego i przedłożyć mu swoje sprawozdania, jak nie mniej celem zakupu dla młodzieży szkolnej potrzebnych przyborów naukowych—przetogminy są obowiązane, raz w miesiącu, a mianowicie w pierwszym tygodniu każdego miesiąca, w czasie wolnym od nauki szkolnej nauczycielom(kom), dostarczyć bezpłatnie podwód.

O tem zawiadamia się wszystkie zarządy szkół i gminy z poleceniem ścisłego przestrzegania powyższego zarządzenia.

15. Zbieranie pokrzyw.

Gminy mają zwrócić uwagę ludności na to, że przed 1. sierpnia nie wolno nigdzie pokrzyw ścinać. Zbieranie pokrzyw jest najostrzej

zabronione. W sierpniu należy pokrzywy nisko przy ziemi ścinać sierpem lub kosą—ogolocić z liści i w ten sposób uzyskane badyłe dobrze wysuszyć.

C. i k. Komenda obwodowa płaci za 100 kg. pięknie wysuszonych badyli pokrzyw 1 koronę.

16. Zakaz wyrobu śmietany.

Ze względu na konieczność bardzo oszczędnego obchodzenia się z zapasami tłuszczu, wydaje się ogólny zakaz sprzedaży śmietany a pozwala jedynie na wyrób śmietany w celu przeróbki na masło.

Posterunkom Żandarmeryi, Magistratom i funkcjonaryuszom gminnym poleca się, aby pilnie kontrolowały sprzedaż śmietany i mleka w miejskich miejscach sprzedaży oraz na targach.

Z dniem ogłoszenia tego rozporządzenia w dzienniku urzędowym c. i k. Komendy obwodowej, zakazane jest podawanie kawy ze śmietanką w kawiarniach i cukierniach.

17. Wezwanie

do podniesienia hodowli drobiu.

Szczęśliwie upłynął rok 1915. Obecnie rola jest uprawiona, ozime zasiewy wróżą jak najlepsze zbiory, tak że nie ma obawy braku chleba.

Ponieważ stan bydła jest coraz mniejszy, więc zmuszeni jesteśmy ograniczyć używanie mięsa.

Jednak należy rozszerzyć hodowlę drobiu do możliwie największych granic, aby zapas mięsa, którego obecnie brak odczuwamy, uzupełnić i ludności wieśniaczej dać zarobek.

Sama hodowla nie potyka na trudności, ponieważ nie brakuje nasion traw i koniczyn.

Koniecznym jednak należy zwrócić baczną uwagę na wyląg drobiu i otoczyć chów tegoż szczególnem staraniem, zwłaszcza że zań stosunkowo bardzo wysokie osiągnąć można ceny.

C. K. Z. W. zamierza zorganizować handel drobiem w ten sposób, by cały zysk ze sprzedaży wpływał wprost do kieszeni hodowcy.

18. Wywóz drzewa do Monarchii austr.-węgierskiej.

Wzywa się wszystkich prywatnych właścicieli lasów i handlarzy drzewem, aby najpóźniej do 12. maja b. r. podali c. i k. Komendzie obwodowej w Janowie te zapasy drzewa, które po pokryciu potrzeb miejscowych, przeznaczają na wywóz do Monarchii.

Oдноśny wykaz ma zawierać:

1. Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela.
2. Rodzaj drzewa (dąb, świerk, sosna i t. p.)
3. Sortę drzewa: pień, okrągłak, drzewo budulcowe, papierowe, na cele kopalniane, opałowe, progi (sosna i dąb), 15,25 cm. szerokości, 15 cm. wysokości i 2,5 m. długości, deski 30 cm. szerokości, 6 m. długości, pale 50 mm. grubości, 8 metrów długości, następnie łaty 25,25 mm. grubości; ponadto należy wykazać także materiał rżnięty (tarty) o innej grubości, długości i szerokości w metrach kubicznych (fm 3) względnie metrach przestrzennych (rm 3) lub też przez podanie ilości sztuk.

4. Cenę loco kolej z załadowaniem; w razie oznaczenia ceny na miejscu (w lesie) należy podać odległość lasu od najbliższej stacji kolejowej oraz koszt dostawy w przybliżeniu.

Zwraca się jeszcze raz uwagę na termin zgłoszenia 12. maja 1916, którego ściśle trzymać się należy.

19. Eksploatacy żywicy.

Wzywa się wszystkich prywatnych właścicieli lasów, aby jak najspieszniej donieśli c. i k. Komendzie obwodowej w Janowie, czy nie mają zamiaru w swoich do tego celu przydatnych lasach rozpocząć eksploatacyi żywicy.

Zebraną żywicę zakupiłby w danym razie c. i k. Zarząd wojskowy po cenie 90 koron za 1 centnar metryczny wliczając w to koszt dostawy.

W wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących wypadkach nie jest wykluczone ewentualne podwyższenie ceny.

C. i k. Obwodowy urząd leśny oświadcza gotowość przyjęcia z pomocą przy robotach

wstępnych oraz dostawie potrzebnych narzędzi.

W odnośnej deklaracji należy zapodać powierzchwie na której jest zamierzona eksploatacja żywicy.

W. G. G. B. Nr. 24607/16 z dn. 18. kwietnia 1916.
Exh. Nr. 11522.

20. Odczyty religijno-naukowe.

O. Jezuita Profesor Ks. Władysław Szczeptański wygłosi w najbliższym czasie kazania misyjne w c. i k. terytorium okupowanym.

Nazwany będzie posiadał legitymację N. K. A. (oddział Q) i należy mu dla osiągnięcia zamierzonego celu udzielić wszelkiej pomocy.

21. Zgubienie kart stwierdzających identyczności osób.

Dnia 2 kwietnia 1916 zgubił Jan Karczowski szewc z Zakrzówka, swoją kartę identyczności, ważną do 12 sierpnia 1916.

Dnia 9. kwietnia 1916 zgubił Ber Leib Dürnberg z Modliborzyc swoją kartę identyczności, ważną do 1 sierpnia 1916.

Z początkiem kwietnia b. r. zgubiła Anna Rosenthal z Zarajec, gmina Modliborzyc, swoją kartę identyczności ważną do 12. września 1916.

Dnia 5. kwietnia 1916, zgubił Stanisław Łączny właściciel posiadłości z Bystrzycy, gmina Zakrzówek, swoją kartę identyczności wystawioną dnia 14. lutego 1916, pod liczbą 88. podczas jarmarku w Bychawie, powiat Lublin.

Dnia 13. kwietnia b. r., zgubiła Justyna Magier z Zaklikowa, podczas podróży z Janowa do Zaklikowa, swoją kartę identyczności ważną do 31. sierpnia 1916.

Znalazcy tych kart, które się równocześnie unieważnia, mają je złożyć na najbliższym posterunku c. i k. Żandarmeryi, ewentualnie w c. i k. Komendzie obwodowej w Janowie.

W. G. G. C. Nr. 19932/16 z dnia 7/IV. 1916.

22. Zmiana duszpasterza.

Ordynaryat Biskupi w Lublinie zamianował dotychczasowego wikarego w Ostrowie, powiat Włodawa, Ks. Wacława Iarnasiewicza administratorem parafii Boiska powiat Janów.

23. Kradzież paszportu.

Z początkiem kwietnia b. r. skradziono Cyrli Gałązka z Działoszyc podczas podróży z Krakowa do Działoszyc paszport, wystawiony dn. 15. stycznia 1916, przez c. i k. Komendę obw. w Pinczowie pod Nr. 1486/75, ważny na 3 mies.

Fakt ten podaje się do wiadomości wszystkich organów bezpieczeństwa.

24. Zaginiony weksel.

Franciszkowi Kozłowi zamieszkałemu w Wilkołazie zaginął w lipcu 1915, w czasie walk weksel wraz z całą zawartością kufra, w którym był zachowany.

Weksel był „in blanco“ opatrzony stemplem i oznaczeniem, iż stempel opłacono na 300 Rb., wreszcie opatrzony dwukrotnym podpisem „Franciszek Kozioł“.

Ostrzega się zatem przed nabywaniem tego weksla oraz zamiarem realizowania go w jakikolwiek sposób, a to pod rygorem następstw prawnych.

25. Wyroki karne.

Sędzia pokoju wydał w miesiącu kwietniu następujące wyroki karne.

1. Jan Wieleba z Majdanu gm. Zakrzówek, za zatajenie materiałów wojennych 60 koron grzywny,

2. Antoni Bięko ze Szklarni gm. Kawęczyn, za zatajenie materiałów wojennych 30 koron grzywny,

3. Jan Osowicz z Krzemienia gminy Kawęczyn, za nieprawne posiadanie broni 100 kor. grzywny, ewentualnie 3 tygodnie aresztu

4. Wojciech Mróz z Krzemienia gminy Kawęczyn, za zatajenie materiałów wojennych 30 koron grzywny,

5. Antoni Michalik ze Zdziłowic gminy Chrzanów, za nieprawne posiadanie broni 1 miesiąc aresztu,

6. Dwojra Billermann ze Zdziłowic gminy Chrzanów, za zatajenie materiałów wojennych 50 koron grzywny,

7. Katarzyna Jskra z Mniszka gminy Kosin, za podbijanie cen artykułów spożywczych 14 dni aresztu,

8. Maryanna Bańka z Budzynia gminy Dzierzkowice, za kradzież drzewa w lesie ordynackim 3 tygodnie aresztu,

9. Józef Gawlik z Budzynia gm. Dzierzkowice, za kradzież drzewa w lesie ordynackim 1 miesiąc aresztu,

10. Józef Banaszek z Budzynia gminy Dzierzkowice, za kradzież drzewa w lesie ordynackim 1 miesiąc aresztu,

11. Wawrzyniec Rak z Budzynia gminy Dzierzkowice za kradzież drzewa w lesie ordynackim 1 miesiąc aresztu,

12. Walenty Banaszek z Budzynia gminy Dzierzkowice, za kradzież drzewa w lesie ordynackim 1 miesiąc aresztu,

13. Karol Sakłak z Wyżnianki gm. Dzierzkowice, za kradzież drzewa w lesie ordynackim 1 miesiąc aresztu,

14. Wawrzyniec Gawlik z Wyżnicy gminy Dzierzkowice, za kradzież drzewa w lesie ordynackim 1 miesiąc aresztu,

15. Józef Jastrzębski z Wyżnicy gminy Dzierzkowice, za kradzież drzewa w lesie ordynackim 3 tygodnie aresztu.

26. Listy gończe.

Zasądzony wyrokiem Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Nowej-Aleksandryi z dnia 11. marca 1916, l. cz. K $\frac{24/16}{23}$ za zbrodnię rabunku w drodze łaski na 20 lat ciężkiego i obostrzonego więzienia, wyrobnik Józef Niedźwiedź zbiegł dnia 12. kwietnia b. r., około godziny 10-tej w nocy z aresztu w Nowej-Aleksandryi.

Niedźwiedź jest rodem z Sachówki, pow. Biała, gub. Chełm, synem Jana i Marty, ostatnio w Młynkach ad Irena zamieszkały, liczy lat 23, jest wyznania rzymsko-kat., stanu wolnego, wyrobnikiem, karany już za ciężkie uszkodzenie ciała.

Jest on wzrostu średnio-wielkiego, ma szeroką twarz, niebieskawe oczy, brązowe włosy, brwi i brodę, nos śpiczasty, podbródek owalny, mówi po polsku i rosyjsku.

Wzywa się wszystkie Komendy, Władze bezpieczeństwa i Organy, by śledziły za powyżej opisanem Niedźwiedziem i by w razie przydybania go przyaresztowały i odstawiły do aresztu polowego c. i k. Komendy obwodowej w Nowej-Aleksandryi.

27.

W nocy na 30. marca 1916, skradł we Włochach, obwód pinczowski, nieznan sprawca gospodarzowi Kazimierzowi Kaszy z zamkniętej stajni krowę wartości 800 koron.

Krowa ma około 8 lat, jest ciemno-szara, ma krótkie ku sobie zagięte rogi, lewą tylną nogę w tyle białą, koniec ogona biały, jest duża i dobrze odżywiona.

Ślady prowadziły aż do ogrodów za budynkiem Komendy obwodu w Pińczowie, gdzie zniknęły.

Wzywa się wszystkie Komendy, Organy bezpieczeństwa i Władze, by za wyżej opisaną skradzioną krową i sprawcą kradzieży pilnie śledziły, sprawcę w razie przydybania odstawiły do c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie, zaś krowę zajęły i również tamże odstawiły, względnie o zajęciu tamże znać dały.

28.

Józef Smentek z Wandalina gm. Rybitwy, obwód Nowo-Aleksandryjski, 44 lat liczący, wyzn. rzymsko-kat. żonaty, rolnik, silnie podejrzany o sbrodnię kradzieży w myśl § 457 w u. k., zbiegł dnia 30. marca 1916, wieczorem eskortującej go patroli na drodze między Stróżą a Polichną w pow. janowskim.

Wymieniony jest wzrostu wysokiego, silnej budowy ciała, ma pełną ospowatą czerwoną twarz, długie blond włosy, rudy długi wąs i nosił niebieską rosyjską czapkę z czarną tarczą, brązową krótką bluzę, ciemno-siwe spodnie i buty.

Na przegubach rąk powinno się znajdować zadraśnięcia skóry pochodzące z kajdanków.

Wymienionego należy przyaresztować i dostawić do najbliższej Komendy wojskowej.

29.

Dnia 8/4 b. r., zbiegli z rotę roboczej w lesie obok Janowa około godziny 4-tej po południu dwaj jeńcy a mianowicie: Drozdów Ilja i Jakowljew Iwan.

Opis osoby: Drozdów Ilja

z 91 pułku, 5 komp., syn Michała urodzony w roku 1888 w Złobinie, pow. Tarnopiecki, gub. Psków, wyzn. grecko-orientalnego, wzrostu wysokiego, silnie zbudowany, o podługiej twarzy, czarnych oczach, długim nosie, ustach normalnych, brunet, o małym brunatnym wąsie, mówi po rosyjsku, ubrany w rosyjski płaszcz, austriacką niebieską bluzę, spodnie i trzewiki i rosyjską czapkę.

Opis osoby: Jakowljew Iwan

z 90 pułku, 12 komp., syn Dymitrija, urodzony w roku 1884 w Sambozerze, pow. i gub. Ałowjesk, wyzn. grecko-orientalnego, wzrostu niskiego, średnio-silnej budowy ciała, o twarzy podługiej, niebieskich oczach, szerokim nosie, ustach normalnych, brunatnych włosach, i małych brunatnych wąsach, mówi po rosyjsku, ubrany był w austriacki płaszcz, czarną bluzę, austr. niebieskie spodnie, austr. trzewiki i rosyjską czapkę.

Wzywa się wszystkie Komendy, Władze bezpieczeństwa i Organy, by za wyżej wymienionymi Ilję Drozdów i Iwanem Jakowljew śledziły, ich w razie przydybania przyaresztowały i odstawiły do najbliższej władzy wojsk.

30. Subskrybujcie IV. austriacką pożyczkę wojenną

a mianowicie:

1. 5 $\frac{1}{2}$ % bony państwowe zwrotne dnia 1. czerwca 1923, które są do nabycia po cenie 95.50 K (co się równa 6.31% rentowności).
2. 5 $\frac{1}{2}$ % rentę państwową, która będzie zamortyzowaną w 40 latach.

Cena subskrypcji wynosi 93 K (równe 6.04% rentowności).

Aby reflektantom ułatwić subskrypcję na czwartą pożyczkę wojenną, otwarto przy c. i k. Komendzie obwodowej w Janowie ul. Zamoy-skiego 1: 357, I. piętro (biuro Nadporucznika Hübscha) biuro subskrypcji, które dla każdego jest dostępne.

W biurze tem, można też w zwyczajnych godzinach urzędowych zasięgnąć bliższych informacji o warunkach subskrypcji.

Termin subskrypcji kończy się z dniem 15. maja b. r.

C. i k. Komendant obwodu:

von THALHAMMER m. p.
Pułkownik.

ZARZĄDZENIA

CELEM ZAPOBIEŻENIA PODBIJANIU CEN.

[AD PRAS N° 1400/1916 M. G. G. z 2 II. 1916.]

C. i. K. KOMENDA DWÓDOWA USTANAWIA NA CZAS

OD 1. DO 31. MAJA 1916,

NASTĘPUJĄCE MIARODAJNE CENY TARGOWE: [PATRZ DZIENNIK URZ. N° 4 z 1916, P. 31-33]

GRUPA TOWARÓW	TOWAR	CENA PRZEZ C. I. K. KOMENDĘ OBW. UZNANA JAKO NAJWYŻSZA						UWAGA	
		HANDLU HURTOWYM			HANDLU DETALICZNYM				
		WAGA	K	H	WAGA	K	H		
MIEŚO- TŁUSZCZE- WĘDLINY	MIEŚO WOŁOWE	z KOŚĆMI	1. PUD	42	—	1. FUNT	1	20	
		BEZ KOŚCI	"	48	—	"	1	36	
		POŁĘDWICA	"	48	—	"	1	36	
		CIELECINA	"	42	—	"	1	20	
		WIEPRZOWINA	"	57	—	"	1	60	
		SŁONINA I SĄDŁO	"	80	—	"	2	20	
		SMALEC WIEPRZOWY	"	86	—	"	2	30	
		ŁUJ WOŁOWY	"	48	—	"	1	36	
		MARGARYNA	"			"	3	50	
		KIEŁBASA	ZWYKŁA	"			"	2	10
KRAKOWSKA	"				"	2	60		
SALCESON	"				"	2	00		
DROB I RYBY	DROB	GEŚ	"			"	1	30	
		KACZKA	"			"	1	50	
		KURA	"			"	—	—	
	RYBY	KARPY	"			"	1	20	
		SZCZUPAKI	"			"	1	20	
		ŚLEDZIE SOLONE	"			"	1	40	
TOWARY KORZENNE		KAWA SUROWA	"	90	—	"	2	50	
		KAWA PALONA	"	140	—	"	3	80	
	CUKIER	CUKIER W GŁOWACH	"	16	—	"	—	50	
		" W KOSTKACH	"	20	—	"	—	60	
		" W KRYSZTAŁ	"	19	—	"	—	58	
		" W MACZCE	"	19	—	"	—	58	
		HERBATA	"	280	—	"	8	—	
		KAKAO	"	140	—	"	4	—	
	CZEKOLADA ZWYCZ.	"	170	—	"	5	—		
	PIEPRZ	"	98	—	"	2	80		

GRUPA TOWARÓW	TOWAR	CENA PRZEZ C. I. K. KOMENDĘ OBW. UZNANA ZA NAJWYŻSZA						UWAGA
		HANDLU HURTOWNYM			HANDLU DETAILCZNYM			
		WAGA	K	H	WAGA	K	H	
	KMINEK	1 FUND	37		1 FUNT	1	-	
	OLIWA STOŁOWA	"	108		"	3	-	
	OCET	"	10	30	"	-	30	
WYTWORY MLECZNE I JAJKA	SER ZWYCZAJNY	"	-	-	"	-	20	
	MASŁO DESEROWE	"	-	-	"	2	90	
	MASŁO KUCHENNE	"	-	-	"	2	50	
	MLEKO NIEZBIERANE	1 LITER	-	32	1 LITER	-	36	
	MLEKO ZBIERANE	"	-	16	"	-	18	
	JAJKA ŚWIEŻE	1 SKRZYŃKA	86	-	1 SZTUKA	-	07	
NAPoje	WINO	1 LITER	2	40	1 LITER	3	-	
	PIWO	"		90	"	1	-	
	SPIRYTUS 96%	"	5	-	"	6	-	
	AUM	"	9	-	"	10	-	
	WODA SODJOWA	"	-	50	"	-	60	
BYDŁO RZĘZNE	WOLEY	1 FUND	24	-	1 FUNT	-	-	
	KROWY	"	23	-	"	-	-	
	CIELETA	"	20	-	"	-	-	
	SWINIE	"	40	-	"	-	-	
ZARZYNy	KAPUSTA	"	3	40	"	-	10	
	MARCHEW	"	3	40	"	-	10	
	BURAKI CWIKŁOWE	"	3	40	"	-	10	
	CEBULA	"	14	-	"	-	40	
	CZOSNEK	"	7	40	"	-	20	
	CHRZAN	"	36	-	"	1	-	
OWOCE	JABŁKA	"	10	-	"	-	30	
	ŚLIWKI SUSZONE	"	37	-	"	1	-	
	POWIŃDŁA	"	37	-	"	1	-	
MATERIAŁY OPALOWE ŚWIE- TLNE I DO CZYSZCZENIA	DRZEWO OPALOWE TR	1 M ³	12	-	1 M ³	13	-	
	" " NIEKIE	"	9	-	"	10	-	
	NAFTA	1 LITER	-	46	1 LITER	-	50	
	ZAPALKI	1 PACZKA	-	36	1 PACZKA	-	40	
	ŚWIECE STEAR. ZWYCZ.	1 FUND	108	-	1 FUNT	3	-	
	MYDŁO DO PRANIA	"	90	-	"	2	60	
	" SZARE	"	64	-	"	1	80	
	SODA	"	12	-	"	-	36	

CENY MONOPOLOWE NA MAJ 1916 [PATRZ DZIENNIK URZĘDOWY N° 4.7. 33.]

JANOW. DZIA 1. MAJA 1916.

v. THALHAMMER, M. P. OBERST.